

انتخابات آینده مایوس کننده است!

درین اواخر که کمپاین کاندیدان در انتخابات گرمتر شده می‌رود، به همان اندازه اعتماد و علاقه مردم را کمتر ساخته است، خاصاً مصارفات گزاف در شرایطی که جامعه به فقر اقتصادی قرار دارد. درست معلوم نیست بعضی از این نامزدان روی چه انگیزه خود را کاندید در انتخابات نموده اند، زیرا بعضی از آنها حتی برای پیروزی شان باور و یقین چندانی هم ندارند.

به صفت یک زن افغان که در راه صلح، امنیت و آرامی کشور سخت علاقمند می‌باشم تا دیگر اشک و ماتم اطفال یتیم و زنان بینوای کشور را نبینم، طرح را که بعد از تبصره کوتاه و مختصر از مناظرات کاندیدان که در این اواخر پخش گردیده است، البته بدون ذکر نام شان ارایه میدارم، ولی نخست کشور افغانستان را با کشور ایالات متحده امریکا هر چند قابل مقایسه شده نمیتواند، ولیکن با چند مثال این کشور ها را در مقابل هم قرار داده، که بیشتر از پیش به شناخت همدیگر آشنایی حاصل، تا باشد در قضاوت درست قرار گرفته باشیم.

۱- در کشور امریکا هر گاه چهار رقیب در انتخابات خود را شایسته مقام ریاست جمهوری دیده اند، اما در کشور ما بیشتر از چهل نامزد در انتخابات خود را شایسته این مقام میدانند.

۲- در تاریخ کشور امریکا بار اول یک زن یعنی خانم هنری کلنتن باوجود که در سیاست فوق العاده وارد بوده، در سال ۲۰۰۸ نامزد مقام ریاست جمهوری از حزب (دیموکراتها) گردید و همچنان در همین سال بار اول یک خانم بنام (سارا پلن) نیز از حزب رقیبش (جمهوری خواهان) خود را به صفت معاون ریاست جمهوری کاندید نموده بود که البته چانس موفقیت نصیب هردوشان نگردید، اما در تاریخ کشور ما چهار سال قبل از امریکا یعنی در سال ۲۰۰۴ بار اول یک خانم نامزد مقام ریاست جمهوری گردیده بود، که وی همچنان موفق نگردید. ولیکن امسال در انتخابات ۲۰۰۹ دو خانم خود را به مقام ریاست جمهوری کاندید نموده اند، تا سرنوشت کشور را بدست گیرند، که در مقایسه به امریکا دو کاندید جنس (زن) بیشتر می‌باشد.

زنان کشور ما هر قدر به پیروزی و افتخارات برسند، البته مایه خرسندی کشور و به خصوص جامعه زنان افغان خواهند بود. ولیکن کاندیدان محترم اعم از مرد و زن نباید همه چیز را فدای خوش باوریها و خواسته های خود ساخته که با سرنوشت ملت مظلوم گره خورده، یعنی درین بازی های سیاسی کشور را با خطر مواجه سازند. سخن بزرگان است یعنی به اصطلاح عوام هر کس باید پای خود را برابر گلیم خود دراز کند، تا خدانخواستہ باعث شرمندگی در کشور های جهان نگردیم.

میخواهم مطلب خود را روشن تر بیان دارم: در یکی از برنامه های تلویزیون آریانا (مناظره با کاندیدان) که از کابل به نشر میرسید، بعضی از کاندیدان محترم پلانهای کاری شانرا واضح و دقیق بیان نمیداشتند. به گونه مثال یکی از آنها به تکرار میگفت زمانیکه رئیس جمهور شدم باز آنوقت همه چیز درست میشود. دیگر با تاثر میگفت که چون در روند انتخابات تقلب به ملاحظه میرسد، من صد در صد میدانم که موفق نمیگردم و به همین ترتیب دیگری نود و هشت در صد پیروزی را از آن خود دانسته و راضی به نظر میرسید، و یا بعضی ها یکنواخت و به تکرار از بدبختی های جامعه فقر، بیکاری، فساد اداری، خوشونت علیه زنان و اطفال، تجاوزات جنسی، مبارزه با مواد مخدر و در اخیر مذاکره با طلبان را مورد بحث قرار میدادند، ولیکن به صورت واضح مقابله علیه این همه فساد ها و بدبختی ها را تشریح نمیکردند و راه چاره و بیرون رفت ازین بحران و معضلات کنونی را سراغ نداشتند، یعنی طرح و ابتکارات از خود نشان نمیدادند.

در مناظره دیگری با وجودیکه از آغاز برنامه چیزی هم گذشته بود، گرداننده پروگرام انتظار یکتن از خانمان کاندید را میکشید، تا اینکه اعلان نمود که خانم مذکور در احاطه تلویزیون دیده شده، و لیکن آنجا را ترک گفته است، بعداً این خانم تلفونی تماس گرفته بود که در عوض خود معاونش را خواسته است تا در برابر سولات جواب بدهد... که مورد قبول گرداننده پروگرام واقع نگردید.

دیدن و شنیدن چنین مناظرها البته سوالات را در ذهن انسان خلق میکند، که آیا این زنان به خود اتکا و باور نداشتند، و یا اینکه در پشت پرده دستان دیگران آنها را به این امر مجبور ساخته است..؟

چون کشور ما به یک زعیم ملی، بسیار ورزیده، دلسوز و سیاست مدار با تجربه (کار آزموده) ضرورت دارد تا افغانستان را از این مصیبت ها و مشکلات روز افزون که دامنگیرش گردیده است نجات بخشد، زیرا رهبری در یک

کشور به خاک و خون کشیده شده کار ساده و آسان نبوده تا هر که بخواهد مطابق به میل خود عجولانه به آن دست یابد.

در یکی دیگر از تلویزون های آریانا که در امریکا نشرات دارد (نگاه) صحبت یکتا دیگر از خانمان کانید در انتخابات توجه مرا بخود جلب نمود و چیزیکه مرا بسیار متأثر ساخت، آن عبارت از سوال این خانم از متصدی برنامه بود که پرسیدند: (آیا افغانان که در خارج هستند حق رای دهی را در انتخابات دارند...؟) با تأسف که متصدی برنامه به جای آنکه این سوال را به خودش راجع ساخته بگوید، شما چگونه یک نامزد این مقام هستید که از برنامه های دولت و به خصوص قوانین و ضح شده در انتخابات که حتی افغانان در ایران و پاکستان از دادن رای محروم اند اطلاع ندارید..... ولیکن در جواب گفتند:

(گله ما هم همین است چون به افغانان این فرصت داده نشده تا در انتخابات حق رای دهی را داشته باشند، و قتیکه شما در آیند بخیر رئیس جمهور شدید بایست که این مشکل را رفع سازید.)

نباید هیچ یک از کاندیدان محترم از نظریات و انتقادات هموطنان خود متأثر گردند، چون هدف، خدانخواستہ تحقیر یا توهین به کاندیدان محترم نبوده، بلکه در اینجا بیشتر آگاه ساختن آنها از مسایل میباید که مستقیماً با برنامه های انتخاباتی شان و سرنوشت مردم، همچنان آینده کشور در ارتباط میباید.

-در آغاز انتخابات جورج بوش در یکی از مصاحبه هایش، و قتیکه از وی در مورد نام رئیس جمهور پاکستان پرسیده شد، رنگش تغییر نموده یعنی جواب گفته نتوانست، البته برای طرفدارانش از عدم اطلاعات جورج (بوش) در مورد پاکستان بسیار ناگوار تمام شد.

آقای کرزی از عدم دانش سیاسی و دوری بودنش کمتر از استادش جورج بوش نمیباشد، اگر چنین نیست، پس نباید خود را مانند بوش در اخیر بدنام سازد، زیرا توصل به زور و قدرت برای چند زمانی زندگانی با نام و شوکت به ضرر خودش و مردم جامعه تمام خواهد شد، بگونه مثال....

۱- در آغاز دوره حکومت موقت، با صدای بلند اعلان نمود که من با طالبان چنان بر خورد جدی مینمایم که حتی (تخم) آنها را نیز نابود میکنم، اما امروز که سیاست بازی را یک کمی آموخته است، اعلان میدارد که با طالبان؟؟ سر مذاکره را باز نموده آنها را در سرنوشت آینده مملکت دخیل میسازیم و درین فرصت شیطان منافق پرویز (مشرف) با دیده درایی کامل میخواهد به صفت میانجی داخل صحنه گردیده از طریق طالبان مرام های فریبکارانه خود را بالای آقای کرزی بقبولانه.....

۲- از جمله کارهای نا بخشودنی دیگر آقای کرزی که نه ملت افغانستان و نه هم ملت عراق وی را خواهند بخشید، یکی هم اعلان پستی بانی اش از حمله و حشیانه امریکا به خاک عراق بود که متأسفانه بدون نظر سنجی از جانب ملت مسلمان افغان، به نمایندگی از دولت و مردم افغانستان قاطعانه اعلان داشت که سبب خشم تعداد زیاد از مردم مسلمان و صلح دوست جهان نیز گردید، چون اکثریت کشور های اسلامی ازین حمله پستی بانی نکرده بودند.

۳- خطای بزرگ دیگرش اینست که با بکار برد از کلام (مصلحت) جرم یکتعداد قاچاقبران عمده (مواد مخدر) را بخشیده از زندان آزاد شان ساخت که برای اکثریت مردم کشور ما قابل تحمل نمیباشد.

پس آنچه از کاندیدان که صرف بخاطر کسب شهرت، مقام و راه پیدا کردن به قصر ریاست جمهوری از نظر قومی، زبانی و تعصبات مذهبی میخوانند در رقابت های انتخاباتی اشتراک ورزند، باید بدانند که خداوند تعالی بطرف نیات و قلوب بندگان خود نظر میکند، یعنی همه تلاش های بنده که در آن خیر جامعه و ملت در نظر گرفته نشود، موفقیت را نصیب شان نمیگرداند. اگر موفقیت را کاندیدان نصیب هم کردند غافل نباشند که پروردگار عالمیان دیر گیرد و سخت گیرد، زیرا خداوند تعالی جنگ برادر کشی و مسلمان کشی را نابخشیدنی میداند.

(در جنگ اُحد مسلمانان با وجود پیروزی نهایی در برابر مشرکین به شکست روبرو گردیدند، از رسول خدا پرسیدند ما که مسلمان بودیم چرا شکست خوردیم...؟)

البته در آن زمان نیز بعضی از مسلمانان بخاطر غنایم و مال دنیا سر باز زده بودند، به جز چهارده نفر که خداوند تعالی آنها را به در جه شهادت نایل گردانید، یعنی در برابر اشخاصیکه دیانت شان تغییر کرده بود و در امتحان خداوند صبر نکردند، دشمنان فرصت دوباره پیدا کرده مسلمانان را به شکست مواجه ساختند.)

بزرگان گفته اند از شومی شوم سوخت شهر روم. بلی امروز تر و خشک هر دو درین آتش نفاق میسوزند. (قوم یونس ع که از اطاعت خداوند سر باز زده بودند، خداوند تعالی توسط پیغمبرش یونس ع برای آنها مهلت داد تا مگر خود را اصلاح سازند. در آخرین دقایق که ابر های تیره و علایم قهر و غضب پروردگار را بالای سر خود مشاهده نمودند، چون یونس پیغمبر را در جمع خود ندیدند مرد و زن اطفال حتی حیوانات را با خود به صحرا بردند تا با توبه و صلوات از خداوند عذر خواسته و از کردار گذشته پیشیمانی نمایند. خداوند توبه پذیر در رحمت را بروی آنها باز نمود و از سر آنها عذاب را دور ساخت، که بعد آن سر زمین را از بهترین شهر های روی زمین گردانید.)

آری! خداوند تعالی به مردم مهلت های فراوان نصیب گردانیده است تا خود را در راه حق و عدالت ثابت و استوار گردانند تا از خشم و غضب پروردگار در امان بمانند، البته با اشاره به حکایات فوق که در قران شریف نیز از آن یاد آوری گردیده است در مورد انتخابات طرح را پیشنهاد مینمایم تا هم برای حفظ شخصیت کاندیدان مثمر واقع شده

بتواند، و هم سبب خیر و صلاح کشور و سرفرازی مردم ما گردد، تا در فضای صلح و امنیت در کشور همه با یک صدا و یک دل به انتخاب یک رهبر کار آموزده و عاری از هر گونه تعصبات قومی و نژادی با رای بیطرفانه، به یک توافق رسیده بتوانیم تا دیگر بهانه برای هم پیمانان (ناتو) و دشمنان افغانستان نباشد که: (حضور ما اگر نباشد مردم افغانستان به جنگ های داخلی رو خواهند آورد.) طرح را بنام خداوند متعال چنین آغاز میکنم:

((چهل و یک نفر از کاندیدان جمع یک نفر از جمله اشخاص (بیطرف) که نسبت مشکلات نتوانسته است در انتخابات اشتراک ورزد یعنی جمله (۴۲ نفر) در دور اول، همه اینها بهد از عهد و پیمان به خداوند که جز خیر مملکت و مصالح ملی هدف خاص دیگری ندارند به شش گروه هفت نفر که از نظر افکار و عقاید سیاسی و فرهنگی با هم نزدیک باشند تشکیل شده، هر گروه فقط یک شخص ورزیده دانشمند، با صلاحیت که در امور کشور دارای ممتازترین باشد در جمع خود انتخاب نمایند، تا در دور دوم در میان گروه ها فقط این شش نفر انتخابی های شان باقی بماند. و خود آنها به صفت ناظرین سیاسی، اشخاص انتخابی شان را حمایت و پشتیبانی نمایند. البته بدون دخالت های بیرونی و اجنبی، همچنان بدون توقعات مادی و غیره از دیگران، چون در برابر محاکمه و جدان در امتحان خداوند تعالی قرار میگیرند یعنی خوف در برابر این مسولیت بزرگ را در خود داشته، زیرا در روز قیامت جوابگو خواهند بود.

((البته آن بزرگ مرد اسلام، حضرت عمر فاروق بود که در صدر اسلام، عوض آنکه قدرت را بعد از خود در میان پسران و خانواده خود انتقال بدهد، شش نفر از میان اقوام مختلف را جمع نموده، تا اینکه همه به حضرت عثمان که در امور سیاست بهتر از دیگران وارد بود، وی را شایسته این مقام دانستند.))

پس به اساس صلح و عدالت که خداوند تعالی نفاق و جنگ را دوست ندارد، از جمع آن شش نفر انتخاب شده، فقط به یک شخص صادق که طرف اعتماد همه گان قرار داشته باشد رای شانرا بدهند، و پنج نفر دیگر از جمله چهره های مهم در دولت آینده باقی خواهند ماند تا نظریه تجربه و دانش خود در اعمار کشور نقش عمده و اساسی را داشته باشند و اگر هر یک از آنها به کدام کج اندیشی و تخلف رو بیاورند، ننتها اعتماد دیگران را از دست میدهند بلکه مورد بازپرس قانونی نیز قرار خواهند گرفت، و به جای شان از اشخاص بیطرف لایق و آگاه انتخاب خواهد کردید.

ناگفته نماند در زمان حکومت شهید داوود خان در جمع اعضای کابینه ایشان که اکثریت از احزاب چپی ها بودند، در میان وزرای آنوقت اشخاص بیطرف که طرف اعتماد شخص رئیس جمهور و مردم قرار داشتند وجود داشت.

اشخاص دانشمند وطن دوست (بیطرف) در وظایف مهم باید گماشته شوند نه به اساس قومی و خویشخوری و غیره. پس نمایندگان این شش گروه صرف برای رضای پروردگارشان که خیر و مصلحت مردم در آن واضح و روشن باشد، دور هم گرد آمده به یک راه حل صلح آمیز به توافق برسند تا پروردگار ما راضی بوده خوشبختی را دوباره در کشور باز گرداند. البته درین امر خیر چال و نیرنگ هم در کار نیست، همچنان به مشاورین خارجی هم ضرورت نخواهد بود تا از مراسم رای دهی مراقبت و نظارت داشته باشند، یعنی اتفاق خود افغان ها و به خصوص نیات پاک مسلمانان که خود را در برابر محکمه وجدان قرار میدهند تا به فیصله نهایی نایل آیند که منافع ملی کشور در آن تضمین شده بتواند. از تجارب گذشته باید آموخت تا مملکت به دست اجنبی سپرده نشود. در غیر آن در چنین شرایط که اوضاع امنیتی مساعد نبوده همه مردم به انتخابات اشتراک هم کرده نمیتوانند پس چه لازم از چنین انتخابات که صرف بنام بوده و خطرهای زیادی را مردم پیش بینی میکنند چون امنیت وجود ندارد یا بعد از انتخابات مانند کشور های ایران و فرغستان که با براه انداختن مظاهرات و شعارهای (خیانت در انتخابات) و تقلب در صندوق های رای و غیره و یا رو آوردن به خشونت ها که سبب قتل و کشتار بیگناهان نیز میگردد، ننتها زیان جانی و مالی را با خود میداشته باشد، بلکه دولت را نیز در برابر کشور های جهان ضعیف و بی اعتبار میسازد.

در خبری آمده است که مشاورین خارجی از مراقبت اوضاع در روز انتخابات بیمناک هستند و میخواهند تا در جاهای ناامن مشاورین از خود افغانها انتخاب نمایند، یعنی خطر را به افغانها واگذار میشوند و نام نیکی را نصیب خود میگردانند.

در آخر شعر هموطن را که از مدتها قبل سروده بودم، چون به حال امروزی وطن و مردم ما صدق میکند تقدیم تان میدارم. با عزت و سرفراز باشید.

*****

آسترالیا

<<به تو ای هموطن>>

نو روز آمد و لاله های سرخ هر طرف از خون شهیدان
بهار آرزوها خزان گشت، با صد حسرت و ناله و فغان

تعداد صفحات: ۳ از ۴

افغان جرمن آنلاین شما را صمیمانه به همکاری دعوت می نماید. لطفاً به آدرس ذیل با ما تماس بگیرید maqalat@afghan-german.de
نوت: مسولیت املائی و انشائی نوشته ها به دوش خود نویسنده میباشد، خواهشمندیم مطلب خود را بعد از غور کامل بما ارسال بدارید.

مردم در فکر صبح و شام، بیخبر از سرنوشت فردا شان
فردای پر آشوب و شرار بود در انتظار این ستم دیدگان
به اشک یتیمان بنگر، آه و ناله پر سور بیوه زنان بشنو
تشنه و بی آب بس سر گردان گشتند در گرمای تابستان
خانه و کاشانه رها کردند بیچاره، آواره گشتند به هر سو
تن به تقدیر داده روانه به هر دیار شدند در قعر زمستان
برای نجات وطن جوانان رزمنده داخل خدمت شدند
از میدان پیکار و نبرد پس بر نگشتند مظلوم سربازان
درین گیر و دار حوادث، کس نبرد جان خود به سلامت
چشم در انتظار عزیزان و نا امید گشتند بیچاره مادران
زنان خود در بند حصارند و تر بیت اطفال به دامان شان
نیست پیشرفت و ترقی در وطن و اهل دانش در هجران
به نو جوانان و نسل آینده وطن حکایت از کجا سر گیریم
حیران بنگرند و از غصه به فریاد آیند معصوم طفلکان
راه نجات و سعادت وطن در سعی و تدبیر بیکرانه تست
مصلحت نیست شوی بیش از این خوار، ذلیل و پریشان
آگاه و بیدار باش تا شناسی تفرقه اندازان و جاه طلبان را
از منافقان و تبعیض پرستان نژاد همیشه باش گریزان
نفاق اندازند و نفع حاصل گیرند آن دشمنان میهن تو
مشفق دلسوز باش تا زار نگردهد بیش ازین حال غریبان
تا چند به این حالت زار و نگون بخت میهنت باقی بود
کشور خراب، ویرانه گشت از جفا و ظلم جنایت کاران
ای هموطن! جنگ با برادر مسلمان بس گناه اعظم بود
نیست آهین شریعت جنگ در ماه حرام با برادر مسلمان
ازین حالت درماندگی، ذلت تباهی میهن چه حاصل بود
آنگه چو افسوس کنی بعد از حادثه، میشوی زود پشیمان
رحم کن ای هموطن! بیش ازین به جنگ و نفاق دامن مزن
در نجات وطن متحد باش و زود از بیگانه شو روی گردان
بیگانه بیگانست، دوست نشود هر گز اینرا تو خوب میدانی
و جدان زیر پا و غارت نمودند مال ملت افغان این رهزنان
هست میهن گوهر ناب و گرانقیمت، این امانت از نیکان
نگذار ویران و آلوده شود بدست ناپاک اجنبی و ناکسان
"نایاب" شکوه بس کن در این دیار غربت از درد هجران
امید به یزدان، صلح آورد برای ملت درین کشور "باستان"

یادداشت:

شعر فوق در زمانیکه جنگ های داخلی در وطن ادامه داشت سروده شده است و امانتت معذرت صحیحی در آن زمان موفق به نشر آن نگردیده، بعد از مرور، اینک به هموطنان خود تقدیم میدارم.

پایان